

השבועון המצויר לאיפורמסיה

ח' ג'קסון 8 תל-אביב
מען מברקים: "עולמפרס"
ת. ד. 196, פל. 28745

המנהל הכללי:
ב. ד. לוי

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה, כיתוב:
ישעיהו לביא

הכתב הראשי:
עמנואל פרת

הציר הראשי:
הצלם הראשי:
הציר המשנה:
העורך הראשי:
העורך המשנה:
העורך הראשי:
העורך המשנה:

העורך הראשי:
העורך המשנה:
העורך הראשי:
העורך המשנה:

העורך הראשי:
העורך המשנה:
העורך הראשי:
העורך המשנה:

העורך הראשי:
העורך המשנה:
העורך הראשי:
העורך המשנה:

העורך הראשי:
העורך המשנה:
העורך הראשי:
העורך המשנה:

העורך הראשי:
העורך המשנה:
העורך הראשי:
העורך המשנה:

מכתבים

קריאה לשרה בוקר

לא אחת הופיעו בתעולם הזה הצהרות על נכר
נות הנוער לעזוב את העיר, ליצור נרענים ו
לעלות להתישבות. איני יודע את הסיבות שגרמו
לאי התנשמות הצהרות אלו, אבל הושבני כי
היה זה מחוסר יד מארגנת ומרכזת.
החלטתי לפנות שוב למערכת, והפעם למטרת
ריכוזיכובות אנשים צעירים, המוכנים להצטרף
למשק שדה-בוקר.

הייתי לאחורנה כמה שבועות במשק זה, ו
נוכחתי כי יש במקום כדי למשוך ולהחזיק כי
אנשים צעירים, אולם מבחינה משקית ואידיולוגית
חסרים למשק היסודות האלמנטריים. הסיבה ה
עיקרית להוסריסודות אלה הוא המחסור באנשים
שהיו מוכנים להכניס למקום מרוחם וליצור על
ידי כך אווירה מכאמה במקום.

אני כשלתצמי מוכן להצטרף למשק ואח אצי
שה כן (ללא תנאים). אלא שיועדני כי אם אצי
טרף כבוד, לא אביא את התועלת הרצויה. מי
אידי, אם ימצאו כעשרים-שלושים איש, אשר
יהיו מוכנים להצטרף לשרה-בוקר, לאחר ה
ארגון מתאימה, נהנה כוח חדש במשק
ואולי גם נצליח לעזור להקימו על רגליו תוך
תקופה קצרה.

מאחר שיש צורך בברכה לפעולה זאת, אני
מוכן לקבל את התפקיד על עצמי, ואבקש את
העולם הזה לקבל מכתבים עברוי.

ד. א., תל-אביב
העולם הזה יתן ברצון יד לפעולה,
יעביר לקריא ד. א. את המכתבים שיגיעו
עבורו למערכת.

איש השנה

איש-השנה היה צריך להיות או דוד בן-גוריון,
או משה שרת. (אולם) בן-גוריון היתר על מוע
מדתו למעשה, לאחר שהוא הכחיש כי הוא
עומד לפנות בקריאה אל הנוער ליישב את ה
גב (העולם הזה 846). נשאר איננו רק ראש
ממשלת ישראל, משה שרת...

איש-העולם: פיר מנדס פרנס.
איש-המספר: שלמה לביא, שותף על חסר
נותן לקראת משפטו על היותו תוך כדי נסיעה...
החסרת: בשאלונכס אל איש-העיתונות, איש
המשפט: והאיש הניכור של השנה.

איש-השנה הוא, ללא ספק, עורכיהון שמואל
תמיר, להוסיף, שיועז את הארץ במשפט
קסטנר.

שאל שרעבי, תל-אביב

איש-השנה: פיר מנדס-פרנס, שהביא שלום
להורגיו וסרנינות חדשה למנוים.
איש-המדינות: שרת-העבודה, לורה מאירסון,
אשר הכניסה לארץ את חוקה-הביטוח התממי...

בארץ היו השנה כמה וכמה אנשים-מדע מצ
טינים. אולם אני בחרתי דקה במדען האמרי
קאי פרנססור אופנהיימר שהורח מתפקידו בי
עקבות פרשת סודות-האטום. ראוי לציון גם את
משה שרת, ארנסט חוין, ממציא הפניצילין, שזכה
בפרס פולו ארליך לשנת 1954...

איש-האמנות: הצייר מרדכי ארדון. מנהל ה
שחקקה לציור ופיסול במשרד החינוך והתרבות,
שהשתתף השנה בכאנילה בתצויה, זכה בפרס
אונסקו מבין המוסיקאים היחי ריצה לציון

את המלחין דאריוס מיו, אשר האופרה שלו רוד
הוגנה בירושלים בראשית שנה זו. את מארק
לבי, מחבר הסימפוניה הננב, שזננה לראשונה
בכארשבע, ואת ערן פרנזש, מחבר הכימפר
ניה עירוב, אשר זכה בפרס ישראל.

האשה של השנה: האשה בעולם והאשה במדינה,
לשני חלקים: האשה היא ודה ויוצמן שיאת מנידודי
האשה במדינת את ישראל בחוק-לארץ בכבוד.

ראוי לציון עוד שתי נשים בארץ: (א) אורנה
פורת, שחקנית האמרי, אשר נשאה את שם ה
תיראטרון הישראלי למרחקים; (ב) שולמית סלים
מבני-ציון, אשר זכתה בפרס מטעם משרד ה
קולות כאורה 65 תיבות פרידריה ליום. האשה
בעולם היא ללא ספק האחות ניצביב, שנשארה
כמבצר דיאוביאורפו בהודוסין משך כל ימי
הקרבנות.

איש-השנה: דוד בן-גוריון.
איש-המדינות: מאיר ארנוב, ח"כ מפא"י, ש
יע כי אין לחסותך במדינות הבינלאומיות אך

ה. פרידמן, תל-אביב

איש-השנה: אורי לניו.
איש-העולם: קונראד אדנאואר.
איש הספורט: הננב האלמוני שחרר לריתר
בקומה השלישית וננב את מכנסי
אוריאל סיון, חיפה

שרות
התיאטרון

של

העולם הזה

מבקשת שוב את כל הקור-
אים לשמור על הגליון האחרון
המכיל (בעמוד 2) את ה-
מספר האדום של שרות ה-
תיאטרון בשבוע הבא, בגל-
ל שיופיע למחרת ראשי-ה-
נה יפרסם שרות-התיאטרון
את המספרים הזוכים, ש-
יבחרו לפי קשת המערכת
עדידי יוסף ידן עצמו.
אחד מכוין כל מאה גליונות
העולם הזה" (842) יזכה את
בעליו בשני כרטיסי-חינם ל-
הצגת "קובקו" שנרכשו על-
ידי המערכת לצורך זה.

שואר על הגליון!

ורק על אמריקה.
איש-העולם: מנדס-פרנס.
איש-המדינות: ד"ר נחמן, שהצליח לרפא חולי
סרטן רבים בעזרת תרופת-אילי.
איש-המספר: בנימין הלוי, אשר לא הועלה
ברנה אף על פי ששפט במשפטים רבים ו-
מסוככים.
איש-הספורט: יואב רזנן.
איש-התיאטרון: יצחק שילה, שהצטיין במחזה
אנטי-רייב.

איש-המדינות: הצייר מרסל ינקו שהפך את
עידהוד לבית לצעירים.
האיש הצעיר: אורי לניו (פרוישום מיותרים).
דן ארז, רמת-גן

איש-השנה: דוד בן-גוריון.
איש-המדינות: מנדס פרנס.
איש-העולם: ציו ארליך.
איש-המדינות: פרנססור קצ'לסקי.
איש-המדינות: ד"ר לינכי.
איש-המדינות: פנחס לבון.
איש-המדינות: שמואל תמיר.
איש-המדינות: רפאל הלפרין.
איש-המדינות: אהרן מסקין.
איש-המדינות: דריוס מיו.
איש-המדינות: משה שרת.
האיש הצעיר: אורי לניו.
האשה: לולה בר.

איש-המדינות: אליזר ליבנה.
איש-המדינות: רפאל הלפרין.
איש-המדינות: הננב האלמוני שחרר לריתר
האשה: פולה בן-גוריון, האשה שהלכה אחרי
בעלה המדינה.

מ. מסות, ירושלים
איש-השנה הוא אך ורק אורי לניו. הוא ראוי
לפחות לצינו מועם זה על המלומת-הנוער אשר
פננה בו.

ישראל לוינגר, ירושלים

איש-השנה: אורי לניו.
איש-העולם: קונראד אדנאואר.
איש הספורט: הננב האלמוני שחרר לריתר
בקומה השלישית וננב את מכנסי
אוריאל סיון, חיפה

הח' למרחבי (לשעבר לאחדות):
יש אתן זוימה מינימליסטית אנטי-חלר
צית יאנטי-מהפכנית למעט את דמותנו.
ולפענו למעוט נצחי. אין בארץ מומ
חיים לחלוקת אזורים כמונו. אני מציע
לצרף את חצי עין-החרוד לאזור בחירות
אחד יחד עם רבע גבת ושני-שלישים
של אשדות-יעקוב. תראו על המפה ש
זה מצטרף לגוש חלק ונקי...

הח' אילני: סקנול! זהו סלוף
דמות התורה הברוכי-בפית. לא נסכים
שאגף היולדות של בית-החולים בעפולה
לא יהיה כלול באזור אחד עם מרחביה...
ירחמיאל: יש כאן ענין עונתי.
בקץ יש לצרף את טבריה לגונה א.
אולם בחזרף, כשבאים המברואים, ה
הגיון מתייב שטבריה תועבר לאזור ה
כילל את הקריות ליד חפה...

הח' מרחבי: מסיים!
בתאי שצריך אחד בשדה-בוקר יצורף
לאזור סדום ואילת, והשאר יכלל עם
משאבי-שדה...

צעקות. המולה כללית. כולם סוטרם
איש על לחי רמהו וזורקים כסאות. אמ
בולנסים מאזור-בחירות 75 ו63 מטיעים
את חברי הוועדה לבתי-החולים האזוריים.
נשאר שלם ובריא רק חוק הבחירות ה
ישן.

העולם הזה

השבועון המצויר לאיפורמסיה

השבועון המצויר
לאיפורמסיה

פרוטוקול (פרד) מיושבת ועדת
התכנון לחוקת הארץ לאזורי
בחירות לפי שיטת בני גי.

(כל השמות בדויים. אלא אם כן הם
מזכירים משהו.)
ירחמיאל: ובכן, רבותי, הגה ה
תכנית, המצטיינת במעוף, חזון ולוח
הכפל. אזור בחירות מס' 1 : 4000 תו
שבי שיכון חקיקי מפא"י ברחובות ו
3999 תושבי המעברה הממוכה...

מר גולדוואלד: הצעת מר ירחמי
אל אינה נראית כי כי דוחקת את
רגלי היומה הפרטית. אני מציע לע
שות קרטילוציה של האזורים. למשל,
הרוב הירקון עד בית מס' 110 יהיה
אזור א, ואילו שכונת מחלול חזרף
דרך הים לאזור אחד עם שכונת התק
חה. באופן כזה היא תעקוף את רמת
גן, ורמת-גן תהיה אזור שלישי, יחד
עם זכרון-יעקוב...

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הדהד למשפט לינץ' מידי.
בשבילנו, לא היה אף רגע של ספק
כיצד לנהוג. כאנית-מלחמה קטנה, הרוא
את האויב האדיר באופן מפנה אלו אוסר
מטית את חרטומה מבלי לחשב את יחסי
הכוחות, יצא הטולם הזה למאבק. בשביל
רגע זה נוצר, בו זכות קיומו. ירינו את
היירה הראשונה.

הקרב הוכיח את יכולתו של כלי זה.
ברגע האחרון נוצרה מבוכה בציבור. היו
שחשבו: "הנה שוב מצא העולם הזה
הזמנות להגיד את ההיפך כמה שאומרים
כולם!" אולם כעבור כמה ימים החלה
הריאקציה. הקהל הבין שישנם שני צדדים
של המטבע. במקום הבטחון המסוחר של
המון היצא ללינץ', בא אי-הבטחון של
קהל אינטלגנטי, השוקל את הנימוקים בעד
ונגד. כמו שבשבת-רוח, החלו עתונאים
מסוימים, שעמדו עוד זה עתה בראש ה"היס"
סריה, לפרסם מאמרים הפוכים. ההגיון
ניצח, אם כי הקרב טרם נגמר.

ברגע שיצאנו למאבק לא הכיר איש
מאתנו את אופי גלן אישית. התרשמו
מן הצורה היפה בה התיצב קומץ-חברי
מייד לימינו. אין כיסודו של דבר יצאנו
נגד משפט הלינץ', מבלי לדעת מי הקרבן.
ראיתי את אורי בפעם הראשונה בשעת
החקירה. ברגעים הראשונים ישבתי מואג
— שמא לא יהיה טיפוס חיובי, שמא
צדקו מקסרבו? (שגם הם לא הכירוהו כלל?)
אחרי חצי השעה הראשונה נעלמו כל
החששות. הם פינו את מקומם למשהו
הדומה להערצה. כל הנוכחים באולם הרי
גישו: כאן עומד הטיפוס המושלם של
הצעיר הישראלי.

ישבתי בשעת החקירה ומחשבתי נדה
אחורה, לימים אחרים. זכרתי את האורר
גלניים לפני המלחמה, חוטבי-העצים ושואבר
המים של הישוב, בלי דריסת רגל בחייו
התרבותיים, כמעט מוחרמים בתיאטרון
ועתוני, נלעגים בעיני המעמדה-שליט שראה
בו דור של עמי-אצות, בורים בלתי-מהוק
צעים, שאינם טובים אלא לעשות את העי
בודה השחורה.

פתאום השתנה הכל. כתוצאה משניאוי
תיהם וקוצר-איהם של חוקים דווקא.
נכנס העם למצב כמעט חוסר-תקוה. ואז
הופיעו האורר-גלניים והוציאו את העגלה
מן הבוק, בזרועותיהם החשופות, בזמם.
כיצד נרשמה כל פליסתיפה שלהם בעתונים,
כיצד צולמו באלפי עותות, כיצד עמדו
האבות משתאים ושאלו עצמם: האם אלה
בנינו? כיצד נשבעו לעצמם: מעתה נגמול
להם על יחסנו עד כה!

ברגע שחלפה הכונה, וגדמה היה שאורי
גלן וחבריו הפכו מיותרים, החלה הריאק
ציה. כאילו רצו האבות לשכות שהיו תלויים
בחוט-השערה של גבורת הבנים, שכל מפעל
חיהם היה נתון בידי הצעירים. הגבור
נטול-הפחד של אתמול, הפך שוב לעם
הארץ, לבור המופקד. כל סימן של עצמאות
צעירים, כל גילוי של חדש ורעון, נודף
עד צוואר, בשגאה אינסטינקטיבית האומרת
דרשני.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

הגבנה לאסון-מעגן היתה השיא ההגיוני
של התפרצות זו. רצה מקרה עיוור ואכזרי
שאורי גלן יעמוד במקום בו תהפך הגל.
רק פחדן ומגולב יכול היה בשעה זו לעמוד
נגדו, במקום לחוש לעזרתו.

עתון זה דנהו מוסד ציבורי. עורכיו
מחויקים בו כפקידו יקר, ואין הם חופשיים
מלחת את הדיון על מעשיהם. כעתון בלתי
תלוי אין אנתנו חייבים לתת דו"ח למזכירות
של מפלגה או להנהלה של ארגון כלכלי.
אולם ישנו ציבור הוכאי לדעת את שיקר
לינו: אותו ציבור-האלפים שאינם רק "קו"
נים, או רפילו "קוראים", אלא "אנשי
העולם הזה" ממש, משפחה בלתי-הודעת
אך מוגדרת היטב, הנותנת לנו עורך אינ
נסייבי ומלוכד יותר מאשר לכל עתון
אחר בארץ.

בנייה-משפחה הזאת הציפו אותנו במש"
הבים מאז ערב האסון במעגן. אחים עזו
טרפו בהתלהבות לעמדת העולם הזה, עמדו
איתנו במשולל המבורך. אחרים היו נביכים
וחמחים, משתאים על עמדה שנראתה להם
בלתי-הגיונית. לאלה גם לאלה מגיע, עתה,
דו"ח על שיקולינו. אשתול לתת אותו
להלן.

כאזרחים רבים אחרים, שמעתי את הרמי
הראשון על האסון ברדיו, בתדשות שעה
23.00. כאזרחים רבים אחרים היה לבי
מלא דאגה — לא רק עשרות ידידים יקים
נכחו בטכס, אלא גם ארבעה מחברי מערכת
זו, ביניהם ראשי-המערכת, הצלם הראשי
והכתב הראשי. העיק על מצפוני גורם
יוסף, במקורו הטל התפקיד עלי, ורק
ברגע האחרון מסרתיו לחבר אחר.

בשעה אחת בלילה קיבלתי את הדו"ח
הראשון על האסון הורא מפי הכתב הראש.
שאר החברים חזרו רק לפנות בוקר, אחרי
שבילו את רוב הלילה עם הפצועים.

ממדיה-האסון היו ברורים. לא תארתי לי
שנשאר לא תפקיד מלבד שהשתתף באבל
הכללי, לתאר לתמונים, שלא היו במקום,
את אשר אירע.

אולם כבר בבוקר, אחרי הופעת העתונים,
נדמה היה כי קרה משהו. הגל הייסטרי
הראשון הציף את העמודים. הודעותיהם
של אישים מסוימים, ההכרזות של כמה
וכמה מוסדות, הפיצו ריח מסוים באויר.
היינו די מנוסים כדי לדעת מה עומד ל-
התרחש.

לא טעינו. משך היומיים-שלושה הרא
שונים עלה הגל והפך מבול. כמעט כל
העתונים והמוסדות החליטו לרכב על הגל
הזה, במקום להתנגד לו. היה דרוש שעיר
לעזאול. המוסדות החשודים ביותר צעקו
ראשונים "תפסו את הנגב!" או, ליתר דיוק,
"תפסו את הטייס!" ומתחת גלל, עוד לפני
התחלת החקירה, עוד לפני שהמוחה הרא
שון הספיק לחתת את דעתו, נקבר אדם
אחד: אורי גלן.

אנא, הכנס את עצמך לרגע קט במקומנו.
חתת ידנו מכשיר ציבורי גדול. היה זה
המשיר היחיד שטרם נכנס לזירת המאבק.
המכשיר היחיד שיכול היה לשחות נגד
הורם, לצאת נגד החבורה הסורפת. לא
יכולנו להציל את אחם שנסכסו. אולם יכוננו
אולי, להציל את הטייס שהפאניקה הטיס
סרית עמדה לשבור את חייו.

לא היה לנו מה להרויח. להגן על הטייס
ברגע זה של שול רגשני — היה זה דבר
בלתי-פופולרי. לעולם לא כדאי לעתון להיות
בלתי-פופולרי. לו היה זה עתוני של בעל-
הון פרטי, היה העולם הזה מצטרף בכל
הלחט לרדיפה הכללית, קורא בקול רם ומ-

אורי לניו

אורי לניו